ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 19.07.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

128.

Zákon

ze dne 26. června 1947,

jímž se upravují živnosti radiotechnická, radiomechanická a obchod s radioelektrickými zařízeními.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.
Pojem radioelektrických zařízení.

§ 1.

(1) Radioelektrickým zařízením podle tohoto zákona jsou jednak úplné vysílací nebo přijímací radioelektrické stanice, jednak takové zpravidla jen účelům radiokomunikací sloužící součástky a zařízení, která budou vyjmenována ve vládním nařízení.

(2) Vysílací a přijímací stanice platí za úplné i tehdy, jestliže jednotlivé nahraditelné nebo spojovací součástky ještě chybějí nebo byly odstraněny, pokud v nich je aspoň některá ze součástek vyjmenovaných ve vládním nařízení podle odstavce 1.

(3) Radiokomunikacemi jest rozuměti radioelektrické prostředkování zpráv, obrazů, zvuků či znamení pro praktickou radiotelegrafii, radiofonii, rozhlas, radioelektrický přenos obrazů a pro televisi.

HLAVA II.
Ustanovení živnostensko-právní.

Oddíl první.
Všeobecná ustanovení.

§ 2.

(1) Výroba radioelektrických zařízení (§ 1, odst. 1) je živností koncesovanou a nazývá se živností radiotechnickou. Majitelé této živnosti jsou oprávněni též opravovati radioelektrická zařízení.

(2) Opravování radioelektrických zařízení (§ 1, odst. 1) je živností koncesovanou a nazývá se živností radiomechanickou. Majitelé této živnosti jsou též oprávněni bez újmy práv živností jiných vyráběti zařízení a součástky, pokud nejsou vyhrazeny živnosti radiotechnické a pokud spadají do oprávnění živnosti mechanické.

(3) Obchod s radioelektrickým zařízením je živností koncesovanou vázanou na zvláštní způsobilost.

(4) Ustanovení § 37 ž. ř. (§ 52 ž. z.) zůstávají nedotčena.

Oddíl druhý.
Koncese k živnosti radiotechnické, radiomechanické a k obchodu s radioelektrickými zařízeními.

§ 3.

(1) Koncesi radiotechnickou uděluje ministerstvo průmyslu po slyšení ministerstva pošt a ministerstva národní obrany.

(2) Koncesi radiomechanickou a koncesi k obchodu s radioelektrickými zařízeními uděluje okresní národní výbor.

§ 4.

(1) Koncese radiotechnická může býti udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu zvláštní způsobilosti:

1. vysvědčením o II. státní zkoušce z oboru elektrotechnického inženýrství na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně dvouročním odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo
2. vysvědčením o úspěšně vykonané zkoušce (zkouškách) učitelské způsobilosti pro střední školy z fysiky jako předmětu hlavního nebo diplomem o doktorátu z přírodních věd z oboru fysiky a vysvědčením o nejméně tříletém odborném zaměstnání technickém v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo
3. vysvědčením uvedeným pod č. 1, absolutoriem učebního kursu pro radiotechniku na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně jednoročním odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo
4. vysvědčením (diplomem) uvedeným pod č. 2, absolutoriem učebního kursu pro radiotechniku na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně dvouletém odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo
5. vysvědčením o úspěšně vykonané zkoušce dospělosti na vyšší průmyslové škole (elektrotechnickém slaboproudém oddělení) a vysvědčením o nejméně šestiletém odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo
6. vysvědčením o úspěšném absolvování mistrovské školy průmyslové (elektrického slaboproudého oddělení) a vysvědčením o nejméně osmiletém zaměstnání v odborném technickém podniku pro výrobu radioelektrických zařízení.

(2) Polovina doby předepsané pro odborné technické zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení v odst. 1, č. 1, 2, 4, 5 a 6 může býti též nahrazena zaměstnáním v podniku pro opravy radioelektrických zařízení nebo v živnosti radiomechanické.

(3) Pokud praxe získaná při odborné činnosti na vědeckých ústavech, školách a podobných zařízeních, jakož i praxe ve vojenských dílnách a kursech, nebo obdobná činnost u vojenských útvarů vůbec se pokládá za rovnocennou výcviku v živnosti radiotechnické, bude stanoveno vládním nařízením.

(4) Vysvědčení o studiích vykonaných na cizozemských učilištích platí, jsou-li nostrifikována.

(5) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo průmyslu po dohodě s ministerstvem školství a osvěty, ministerstvem pošt, ministerstvem techniky a jde-li o vysvědčení vydané vojenskou správou též v dohodě s ministerstvem národní obrany uznati za dostatečný po

slyšení příslušné hospodářské organisace i jiný průkaz zvláštní způsobilosti k získání koncese radiotechnické, než-li jest uvedeno v předcházejících odstavcích, prokáže-li žadatel, že jeho odborná způsobilost jest jak co do odborného vzdělání, tak i co do praktické činnosti aspoň rovnocenná zvláštní způsobilosti předepsané pro koncesi radiotechnickou podle tohoto zákona.

§ 5.

Koncese k obchodu s radioelektrickými zařízeními může býti udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu způsobilosti vysvědčením o absolvování nejméně nižší střední školy nebo jednoročního učebního běhu, spojeného s měšťanskou školou a výučním listem z obchodu s radioelektrickými zařízeními a vysvědčením o dalším tříletém odborném zaměstnání v takovém podniku.

§ 6.

(1) Koncese k živnosti radiomechanické může býti udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu zvláštní způsobilosti:

1. výučním listem získaným v živnosti radiomechanické nebo radiotechnické a vysvědčením o nejméně tříletém odborném pomocnickém zaměstnání v těchto živnostech,
2. pokud jde o elektromechaniky a koncesované elektrotechniky, vysvědčením o úspěšně vykonané odborné zkoušce, o níž podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(2) Ustanovení § 4, odst. 3, tohoto zákona platí obdobně pro živnost radiomechanickou.

(3) Do průkazu způsobilosti v odstavci 1 předepsaného lze také započítati návštěvu odborných škol. Tyto školy, jakož i míru v jaké se školní návštěva do průkazu způsobilosti započte, určí vládní nařízení.

(4) Osoba způsobilá k nabytí koncese radiotechnické jest způsobilá též k nabytí koncese radiomechanické.

(5) Stavěti anteny a prováděti jiné práce, spojené s instalací radioelektrických zařízení, jsou oprávněni jen ti, kdož mají koncesi radiotechnickou nebo radiomechanickou, jakož i koncesovaní elektrotechnikové a mechanikové (elektromechanikové). Obchodníci s radioelektrickými zařízeními mají právo k osazení jednoduchých hotových anten a uzemnění pro přijímací stanice radioelektrické, jimi dodané. Pojem jednoduchých hotových anten bude stanoven vládním nařízením.

§ 7.

(1) Koncese radiotechnická nemůže býti udělena cizincům.

(2) Koncese radiomechanická nebo koncese k obchodu s radioelektrickými zařízeními může býti udělena cizincům jen za podmínek, stanovených v § 8 živnostenského řádu (zákona).

(3) Dispens podle § 23a, odst. 2 ž. ř. (§ 38, odst. 2 ž. z.) uděluje zemský národní výbor po slyšení příslušných hospodářských organisací. Pro živnost radiotechnickou je však dispens nepřípustna.

(4) Náměstka (obchodvedoucího) a pachtýře v živnostech podle § 2 tohoto zákona schvaluje koncesní úřad.

§ 8.

(1) Veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti a komanditní společnosti na akcie mohou nabýti koncese podle § 2

a) mají-li sídlo v tuzemsku,

b) mají-li všichni společníci bydliště nebo sídlo v republice Československé,

c) vyhovují-li všichni společníci podmínkám § 7, odst. 1 nebo 2, podle toho o jakou koncesi jde, a jsou-li spolehliví (§ 23 ž. ř., § 37 ž. z.),

d) pokud jde o komanditní společnost na akcie, zní-li akcie na jméno a jsou-li aspoň z většiny 60% ve vlastnictví československých státních příslušníků.

(2) Akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným a výdělková a hospodářská společenstva mohou nabýti koncese podle § 2

a) mají-li sídlo v tuzemsku,

b) jsou-li alespoň dvě třetiny představenstva a dozorčí rady a pokud jde o živnost radiotechnickou všichni členové státními příslušníky republiky Československé a mají-li bydliště v republice Československé,

c) jsou-li všichni členové představenstva a dozorčí rady osoby spolehlivé (§ 23 ž. ř., § 37 ž. z.),

d) zní-li akcie na jméno a jsou-li akcie nebo společenské podíly aspoň z většiny 60% ve vlastnictví československých státních příslušníků.

(3) Jiné společnosti a právnické osoby - s výjimkou státu a národních podniků - nemohou nabýti živnostenského oprávnění podle § 2.

(4) V případech odůvodněných mimořádně důležitými státně politickými, vojenskými nebo hospodářskými zájmy státu, může ministerstvo průmyslu, pokud jde o koncesi pro obchod s radioelektrickými zařízeními, ministerstvo vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministerstvy povoliti odchylku od podmínek, stanovených v předchozích odstavcích.

§ 9.

(1) Osobě, která byla pravoplatně odsouzena pro některý trestný čin, uvedený v § 5 živnostenského řádu, pro trestný čin proti tomuto zákonu nebo proti zákonu ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb., o telegrafech, nebo proti zákonu ze dne 20. prosince 1923, č. 9 Sb. z r. 1924, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, může úřad odepříti udělení koncese podle § 2, jestliže hledíc k osobě žadatele a ke spáchanému trestnímu činu, jakož i ke zvláštní povaze živnosti, byla by obava z jejího zneužití.

(2) Společnostem a společenstvům výdělkovým a hospodářským uvedeným v § 8, odst. 1 a 2, může odepříti úřad udělení koncese podle § 2, jestliže některý společník společnosti uvedené v § 8, odst. 1, nebo některý člen představenstva společností uvedených v § 8, odst. 1 a 2, nebo zástupce zřízený podle ustanovení živnostenského řádu byl pravoplatně odsouzen pro trestný čin uvedený v předchozím odstavci a jestliže, hledíc k osobě pachatele a ke spáchanému trestnímu činu, jakož i ke zvláštní povaze živnosti, byla by obava z jejího zneužití.

Oddíl třetí.
Rozsah živnostenských oprávnění.

§ 10.

Osoby oprávněné k živnostenské výrobě radioelektrických zařízení mohou vyráběti, osoby oprávněné k živnostenskému prodeji uvedených zařízení mohou prodávati, osoby oprávněné k živnostenským opravám těchto zařízení opravovati bez újmy práv jiných živností, kromě radioelektrických zařízení podle § 1, odst. 1, též zařízení a součástky, které mají sloužiti jako

podstatná součást radioelektrických stanic nebo jejich příslušenství, i když nejde o součástky vypočtené ve vládním nařízení podle § 1, odst. 1, a nemusí si opatřovati příslušná živnostenská oprávnění.

HLAVA III.
Ustanovení trestní.

§ 11.

(1) Kdo bez koncese po živnostensku vyrábí nebo opravuje radioelektrická zařízení nebo s nimi obchoduje, bude potrestán, nejde-li o čin soudně trestný, okresním národním výborem pokutou od Kčs 1000.- do Kčs 100.000.-, nebo trestem na svobodě od 3 dnů do 6 měsíců, nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do 6 měsíců.

(2) Jinaká porušení ustanovení tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných, trestá okresní národní výbor tresty uvedenými v odstavci 1.

(3) Byl-li vedle pokuty uložen i trest na svobodě, nesmí tento trest spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu převyšovati nejvyšší mez sazby trestu na svobodě.

(4) Okresní národní výbor může vysloviti, že za nedobytné peněžité tresty, uložené zaměstnancům, zmocněncům, zástupcům nebo jiným orgánům, ručí majitel podniku, při jehož provozování v jeho prospěch byl trestný čin spáchán, jestliže zanedbáním povinné péče trestnou činnost umožnil nebo usnadnil. Majitelem podniku rozumějí se netoliko jednotlivé osoby, nýbrž i společnosti (sdružení osob), znárodněné podniky a právnické osoby.

(5) Kdo za stavu branné pohotovosti státu nebo tehdy, byla-li vyhlášena mimořádná opatření podle zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb., bez koncese, třebas ne po živnostensku vyrábí nebo opravuje radioelektrická zařízení nebo s nimi obchoduje, trestá se pro zločin žalářem od 1 do 5 let.

(6) O potrestání buď ihned podána zpráva úřadu k udělení koncese příslušnému, který může udělenou koncesi odníti, byla-li by obava ze zneužití živnosti.

§ 12.

Při odsouzení za čin trestný podle § 11 může okresní národní výbor (soud) prohlásiti radioelektrické zařízení, které bylo předmětem trestného činu za propadlé ve prospěch státu, náleží-li vinníkovi nebo jiné osobě, která zaviněně přispěla k spáchání činu. Takový výrok učiní okresní národní výbor (soud) tehdy, je-li odůvodněna obava, že radioelektrického zařízení bude znova zneužito k trestnému činu.

HLAVA IV.
Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 13.

(1) Od průkazu způsobilosti předepsaného pro získání koncese radiomechanické (§ 6) jsou osvobozeny osoby, jež v době nabytí účinnosti tohoto zákona mají koncesi k prodeji (nebo k přechovávání) radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení nejméně 7 roků a toto oprávnění po celou tuto dobu provozovaly a ve spojitosti s těmito oprávněními rovněž po celou dobu opravovaly tato zařízení a jsou k tomuto účelu způsobilé a náležitě dílensky vybaveny. Ustanovení § 10 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, platí obdobně. Osoby v odstavci 1

jmenované musí prokázati tyto náležitosti před zvláštní komisí, která bude sestávati ze zástupců nebo zmocněnců ministerstva průmyslu a ministerstva pošt a zástupců ústředních korporací mechaniků, radiových obchodníků a elektrotechniků. Jednací řád zvláštní komise, způsob úhrady nákladů s řízením spojených a rozsah náležitého dílenského vybavení určí vládní nařízení.

(2) Práva vyplývající z ustanovení odstavce 1 musí býti uplatněna žádostí nejpozději do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Pro řízení o udělení živnostenského oprávnění podle odstavce 1 neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1943, č. 14 Sb., recipovaného zákonem ze dne 20. prosince 1946, č. 256 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání, popřípadě předpisy je nahrazující.

(4) Majitelé koncesí k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení podle zákona č. 9/1924 Sb., kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, považují se za radiotechniky ve smyslu tohoto zákona.

(5) Majitelé živnostenských listů na živnost radiomechanickou, vydaných před účinností tohoto zákona, se považují za radiomechaniky ve smyslu tohoto zákona.

§ 14.

(1) Do učební doby v živnosti radiomechanické (§ 6, odst. 1) se započítává doba, po kterou byly před účinností tohoto zákona zaměstnávány převážně odbornými pracemi v živnosti radiomechanické nebo radiotechnické osoby, přijaté jako učňové elektrotechničtí, mechaničtí, elektromechaničtí, radiomechaničtí a učňové oboru maloobchodních příručí, které dosud nevykonaly závěrečnou zkoušku učňovskou. Osoby, které byly před počátkem účinnosti tohoto zákona převážně, nejméně po dobu sedmi let, zaměstnány odbornými pracemi, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické v podniku, zabývajícím se výrobou nebo opravami radioelektrických zařízení, aniž by jim tato doba mohla býti započtena podle předchozí věty, budou připuštěny ke složení zvláštní zkoušky, nahrazující závěrečnou zkoušku učňovskou v živnosti radiomechanické. Podrobnosti o této zkoušce budou stanoveny vládním nařízením.

(2) Výuční list podle § 6, odst. 1, nahrazuje výuční (tovaryšský) list osob, které se vyučily před účinností tohoto zákona v oborech uvedených v odstavci 1, byly po celou učební dobu zaměstnány převážně odbornými pracemi, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické a vykonaly závěrečnou zkoušku učňovskou ze znalostí a zručností živnosti radiomechanické. Nevykonaly-li tyto osoby tuto závěrečnou zkoušku učňovskou, platí pro ně ustanovení odstavce 1, věty první.

(3) Výuční doklady osob, které jsou uvedeny v první větě odstavce 2, jejichž znění, pokud se týče označení učebního oboru, jest v rozporu s ustanovením tohoto zákona, uvedou příslušné obchodní a živnostenské komory po slyšení vrcholných zájmových korporací v soulad se skutečným stavem tím, že tyto doklady opraví nebo nahradí.

(4) Do doby odborného pomocnického zaměstnání (§ 6, odst. 1) se započítává doba prokazatelně ztrávená odbornými pracemi, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické za předpokladu, že závěrečná zkouška učňovská ze znalostí a zručností v živnosti radiomechanické byla s úspěchem vykonána (odst. 2). Do doby pomocnického zaměstnání se započítává též doba ztrávená těmito pracemi před složením závěrečné zkoušky, zkrácená o čtyři léta bez ohledu na to, zda byly tyto osoby v učebním poměru podle odstavce 1, věty první.

§ 15.

Oprávnění úředně autorisovaných civilních inženýrů pro elektrotechniku nejsou tímto zákonem dotčena. Ti mohou vykonávati příslušná oprávnění na základě své autorisace na oznámení příslušným úřadům.

§ 16.

Pokud není v tomto zákoně jinak ustanoveno, platí pro živnosti podle tohoto zákona ustanovení živnostenského řádu a předpisy jej doplňující a pozměňující.

§ 17.

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti veškerá ustanovení jemu odporující, zejména zákon č. 9/1924 Sb., dále ustanovení § 5, odst. 2, první věty a § 6, odst. 2, písm. a), zákona čís. 60/1923 Sb.

(2) Oprávnění nabytá podle zákona č. 9/1924 Sb., zůstávají nedotčena, jejich výkon však podléhá ustanovením tohoto zákona.

(3) Ustanovení zákona ze dne 13. května 1936, čís. 131 Sb., o obraně státu, dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, čís. 109 Sb., o řízení výroby a dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, čís. 113 Sb., o úpravě řízení a kontrole zahraničního obchodu a předpisy podle nich vydané, jakož i ustanovení zákona ze dne 18. července 1946, čís. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce a zákona ze dne 19. prosince 1946, čís. 255 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a některých jiných účastnících národního boje za osvobození, zůstávají nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti 90 dní po vyhlášení; provedou jej ministři průmyslu a vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

Zmrhal v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.